

תת"ע (פתח תקווה) 4732-05-15 - מדינת ישראל נ' שלמה אלנתן

תת"ע (פתח-תקווה) 4732-05-15 - מדינת ישראל נ' שלמה אלנתן-תקווה

תת"ע (פתח-תקווה) 4732-05-15

מדינת ישראל

נגד

שלמה אלנתן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[09.10.2016]

כבוד השופטת מגי כהן

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 18.11.2014 בשעה 21:45 ברחוב פרופסור שור 26 פתח תקווה העמיד את רכב מ.ר. 27-409-74 על המדרכה במקום שלא הוסדר להעמדת רכב וחנייתו בניגוד לתקנה 72 (א)(2) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בביצוע העבירה וציין שיש לו תו חניה, הוא הגיע להיכל התרבות והחניה הייתה מלאה, עשה שני סיבובים ולא מצא חניה בסביבה, לא הייתה לו ברירה אלא להחנות על המדרכה. עוד ציין הנאשם כי הוא העמיד את הרכב בצורה שלא הפריעה לתנועה עם שני גלגלים על המדרכה, למדרכה אין המשך, והיה ברכב תו נכה. מטעם התביעה העיד קלמי נוי, מתנדב במשטרה, רשם את הדוח, סיפר כי באותו יום אזרח התלונן על האירוע מספר 370 וביקש טיפול, כשהגיע למקום ראה רכב שחונה על המדרכה, שם לב שיש תו נכה ושבמקרים של נכים מתחשבים, אולם החניה הייתה צמודה לקיר ולא הושאר מספיק מקום למעבר הולכי רגל, ומי שרצה לעבור היה צריך לרדת לכביש, דבר המסכן את הולכי הרגל, לכן רשם לו דוח.

בחקירתו הנגדית ציין כי לא זוכר אם הרכב עמד על המדרכה עם 4 גלגלים או שניים, וחזר על כך שאופן העמדת הרכב הפריע למעבר הולכי רגל.

הנאשם בחר להעיד וחזר על כך שהוא מחזיק בתעודת נכה, שהוא בן 83, יש לו רשות להחנות בהיכל התרבות, אולם באותו יום עקב שיפוצים לא נתנו לו להיכנס, עשה סיבובים ולא מצא מקום חניה.

הנאשם צירף תמונה - נ/3.

בחקירתו הנגדית אישר כי מדובר בשטח שהוא אדום לבן, שמותר לו להחנות ולא סיכן הולכי רגל.

דין והכרעה:

אין מחלוקת כי הנאשם נכה והוא מחזיק תג נכה.

אין מחלוקת כי הוא החנה את רכבו על המדרכה (ראה תמונות נ/1 ונ/2).

סעיף 2 (א) לחוק חניה לנכים קובע:

"(א) נכה רשאי להחנות את רכבו הנושא תג נכה (להלן - הרכב), במקום שאין החניה מותרת בו אם התקיימו כל אלה:

(1) בסמוך למקום האמור, אין מקום חניה מוסדר לנכים או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;

(2) בסמוך למקום האמור לא מצוי מקום אחר שהחניה בו מותרת או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;

(3) החניה נעשית באופן שאין בה סיכון לעוברי דרך ואין היא מונעת מעבר חופשי להולכי רגל, לעגלות ילדים או לעגלות נכים;

(4) החניה אינה גורמת להפרעה ממשית לתנועה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על אדם המתלווה אל הנכה".

לאחר ששמעתי את עדויות עד התביעה והנאשם, עיינתי במסמכים שהוגשו ובתמונות שצירף הנאשם (נ/1 ונ/2) מצאתי שיש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי ואנמק.

מצאתי כי האופן בו החנה הנאשם את רכבו מנע מעבר חופשי להולכי רגל, לעגלות ילדים או כיסא גלגלים.

עד התביעה ציין שהוא הגיע למקום בעקבות תלונה של אזרח ונפתח אירוע מספר 370 ויש בכך כדי להעיד על הפרעה ומניעת מעבר חופשי.

יתרה מכך, כאשר העד הגיע למקום התברר לו כי החניה בוצעה בצמוד לקיר ושלא הושאר מספיק מקום למעבר הולכי דרך.

הנאשם צירף תמונות נ/1 ונ/2 שאמנם אין הן מתייחסות למועד האירוע, אולם הוא הדגים את האופן בו החנה את רכבו בעת האירוע.

מהתמונות שצירף הנאשם עולה באופן ברור כי אכן לא השאיר מעבר להולכי רגל, כולל נכים בכיסא גלגלים, עגלת תינוק וכו', וזאת גם אם הוא העמיד רק שני גלגלים על המדרכה ושני גלגלים על הכביש.

טענת הנאשם כי אין המשכיות למדרכה, יש בה כדי להחמיר את מצבו, הרי שהעדר המשכיות נובעת מכך שיש כביש ומקום זה נועד לעמידת הולכי רגל בטרם לחצות את הכביש, כך שהעמדת הרכב באופן שנעשה חסם אפשרות להמשך מעבר חופשי של הולכי רגל על המדרכה לצורך חציית הכביש בצומת.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי כי הנאשם לא עמד בתנאי החוק המאפשרים לו להחנות את הרכב כפי שעשה, והחלטתי להרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ז, 09 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.